

Personalia

Hans Achterhuis (1942) studeerde theologie en filosofie in Utrecht en Straatsburg. In 1967 promoveerde hij op een studie over Albert Camus. Van 1973 tot 1990 was hij verbonden aan de Faculteit der Wijsbegeerte van de Universiteit van Amsterdam. Daarnaast was hij van 1988 tot 1991 bijzonder hoogleraar in de milieufilosofie aan de Landbouwwuniversiteit van Wageningen. Vanaf 1990 is hij hoogleraar Algemene Wijsbegeerte aan de Universiteit Twente. Recente publicaties van professor Achterhuis zijn *De erfenis van de utopie* en *Werelden van tijd*.

Beatrice von Bormann (1968) studeerde kunstgeschiedenis en Engelse en Franse filologie in Duitsland en Frankrijk. Sinds 2002 is zij verbonden aan de Universiteit van Amsterdam waar ze een proefschrift schrijft over 'Duitse beeldende kunstenaars in het Nederlandse exil na 1933'. Ze publiceerde recentelijk de tentoonstellingscatalogus *Herbert Fiedler (1891-1962). Berlijn - Parijs - Amsterdam* (Zwolle 2001) en werkte mee aan *Fotografen in Nederland. Een anthologie 1852-2002* (Amsterdam en Den Haag 2002).

Rolf Harbers (1982) is student cultuurgeschiedenis aan de Rijksuniversiteit Groningen en redacteur van Groniek.

Jaap den Hollander (1947) is docent geschiedenis aan de Rijksuniversiteit Groningen. Zijn onderzoek beweegt zich op het gebied van de politieke cultuur en is geïnspireerd door het werk van Niklas Luhmann.

Wessel Krul (1950) is bijzonder hoogleraar in de cultuurgeschiedenis van de moderne tijd aan de Rijksuniversiteit Groningen. In 1998 sprak hij zijn oratie uit: *Onzuivere kunst. Over moderne cultuurgeschiedenis, waarden en subjectiviteit*.

Marco Mostert (1957) is historicus. Hij is als senior docent onderzoeker verbonden aan de Universiteit Utrecht. Zijn onderzoek concentreert zich op de geschiedenis van de (vroegmiddeleeuwse) schriftcultuur. Hij publiceerde in de serie *Verloren Verleden* het overzicht 754: *Bonifatius bij Dokkum vermoord* (Hilversum 1999).

Hans-Martien ten Napel (1963) is sinds augustus 2000 als universitair docent werkzaam bij de afdeling Staatsrecht van de Universiteit Leiden. Daarvoor was hij geruime tijd medewerker bij het departement Politieke Wetenschappen van dezelfde universiteit. Zijn onderzoek, waarbinnen de Nederlandse politieke en parlementaire geschiedenis een zwaartepunt vormt, heeft tot dusverre geresulteerd in een dissertatie, getiteld 'Een eigen weg'. *De totstandkoming van het CDA (1952-1980)* (1992), acht bundels, bijna veertig hoofdstukken in boeken en bijna dertig tijdschriftartikelen.

Rik Peters (1962) was na zijn staatsexamen conservatorium cello (1986) en doctoraal geschiedenis KUN (1988) enige jaren werkzaam in het middelbaar onderwijs als leraar economie en als privédocent cello. In 1998 promoveerde hij in de wijsbegeerte op *The living past. Philosophy, history and action in the thought of Croce, Gentile, de Ruggiero and Collingwood*. Na zijn promotie doceerde hij twee jaar geschiedtheorie aan de VU en aan de UL. Sinds oktober 2003 is hij werkzaam op het project *Committing History* waarin hij het verband tussen retorica en geweld onderzoekt. Daarnaast is hij sinds 2001 als vaste trainer verbonden aan Debat&Dialogo (www.debat.nl).

Wies Stael – Merckx (1926), studeerde geneeskunde, seksuologie, gezins-sociologie en relatietherapie. Zij was van 1985 tot 1992 voorzitter van de Acht Mei Beweging en heeft verder meerdere (bestuurs)functies op maatschappelijk en kerkelijk terrein uitgeoefend.

E.Ch.L. van der Vliet (1947) is docent Oude Geschiedenis bij het Instituut voor Geschiedenis van de Rijksuniversiteit Groningen. Zijn onderzoeksbelangstelling betreft in brede zin de vorming en articulatie van collectieve identiteiten en politieke cultuur. Het centrale thema van zijn onderzoek is staatsvorming (in het bijzonder in het archaïsche Griekenland).